

[Josiassen.]

Halvdelen af Beløbet. Nu var det ingen Skade til at faa oplyst, hvor mange Laan der er ydet gennem midlertidige Driftslaaneforeninger, og hvor mange der er ydet enkelte Fiskere mod Kommunegaranti. Det har været fremhævet i Bladene, og jeg antager, det er rigtigt, at de to Fremgangsmaader er blevet benyttet i samme Maalestok. Hvis det er rigtigt — og det vil vi vel senere kunne faa oplyst af den højtærede Landbrugsminister —, synes jeg, at Loven i nogen Grad er forfejlet, thi det var neppe Hensigten, at Kommunerne skulde træde til i den Udstrækning, som Tilfældet er blevet. I Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev fremsat i Fjor, fremhæves det, at i enkelte Tilfælde, hvor det er umuligt at oprette midlertidige Driftslaaneforeninger, kan Kommunerne træde hjælpende til ved at yde Garanti for Halvdelen af et Beløb paa indtil 500 Kr. Naar det nu har vist sig vanskeligt at oprette disse midlertidige Driftslaaneforeninger til Trods for det ringe Medlemsantal, der kræves, skyldes det sikkert for det første den Omstændighed, at der kræves solidarisk Ansvar for Medlemmerne, og for det andet en Bestemmelse i Driftslaaneforeningernes Vedtægter om, at saafremt man er Medlem af en anden Driftslaaneforening — jeg tænker her paa Driftslaaneforeningerne af 1926 —, kan man ikke indtræde som Medlem af de her omtalte midlertidige Driftslaaneforeninger. Man kunde naturligvis sige, at det i og for sig kan være Fiskerne lige meget, paa hvilken Maade de faar Pengene, naar de blot faar dem, men det er ikke helt retfærdigt at lade enkelte Kommuner bløde derfor, saaledes som Tilfældet her har været. Købstæder eller Landsbyer med en stor Fiskerbefolkning har efter den Metode, der er anvendt, i stor Udstrækning maattet stille Garanti, ja, der er smaa Landkommuner, som har maattet garantere for op mod 6 000—7 000—8 000 Kr. Men det har ogsaa mange Gange vist sig vanskeligt at faa denne Kommunegaranti. En enkelt Kommune, som jeg kender noget til, har stillet Garanti for op mod 6 000 Kr., men den har været saa forsynlig, at den mod at give denne Garanti har forlangt, at de paagældende Laantagere skulde deponere 10 pCt. af Laanet paa 500 Kr., altsaa 50 Kr., som vedkommende maa aflevere den Dag, han tager Laanet hjem. Disse 50 Kr. indsættes saa i en Sparekasse eller Bank som Dækning for eventuelt Tab. Paa denne Maade faar den Fisker, som tror, at han faar et Laan paa 500 Kr., i Virkeligheden kun 450 Kr. Det kan naturligvis

siges, at man ikke kan gribe ind overfor Kommunerne, for de har Ret til at gaa frem i denne Sag paa den for dem mest betryggende Maade, og det er jo rigtigt nok. Men hvis Kommunerne kan forlange, at der deponeres 10 pCt. af Beløbet, kan de ogsaa forlange 20 pCt., og det har vel neppe været Lovens Hensigt, at Kommunerne saaledes paa Forhaand skulde dække sig. Hvis man ikke kan gøre andet, kunde det da ved en fortsat Lovgivning paa dette Omraade betydes Kommunerne fra Ministerens Side, at dette ingenlunde har været Hensigten, men at Fiskerne, Laantagerne, maa have det fulde Beløb, de 500 Kr. Det er jo i Forvejen ikke noget stort Beløb, og hvis der derfra skal trækkes 10 pCt. og maaske oven i Købet 20 pCt., hvis man gaar videre ad samme Vej, bliver det jo endnu mindre. Jeg finder i alt Fald den hidtil anvendte Fremgangsmaade uheldig.

Dernæst kommer endvidere Spørgsmaalet, om det Beløb, der nu stilles til Raadighed, er tilstrækkeligt. Jeg kan ikke tro, at det er tilstrækkeligt, naar der, som det bliver fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget, allerede foreligger Ansøgninger om de 150 000 Kr. og der saaledes kun er 50 000 Kr. endnu til Raadighed. Jeg er vidende om, at mange Fiskere afventer, hvorledes Lovgivningsmagten vil stille sig med Hensyn til yderligere Laan, for at se, om det kan hjælpe noget, at de søger, om de kan vente at komme i Betragtning. Der er ingen Tvivl om, at hvis dette Lovforslag bliver gennemført — og det bliver det forhaabentlig —, vil der strømme endnu flere Ansøgninger ind, og derfor tror jeg ikke, at de 200 000 Kr., der her stilles til Raadighed, og hvoraf største Parten allerede er optaget, vil slaa til.

Frokjær: Lovforslaget gaar jo ud paa at bevilge yderligere 200 000 Kr. til midlertidige Driftslaan til Fiskere. Ved Loven af 31. Marts 1928 blev der bevilget 400 000 Kr. til dette Formaal, men da det nu har vist sig, at Beløbet ikke slaar til, og at der er Ansøgere til yderligere Beløb, foreslaas det her at bevilge 200 000 Kr. til. Da ogsaa jeg mener, at dette er nødvendigt, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Hans Nielsen: Ogsaa jeg kan give det foreliggende Lovforslag Tilstutning. Som nævnt af de foregaaende Ordførere viser det sig, at der er Brug for flere Penge til at hjælpe Fiskerne over de Vanskeligheder, hvori de har befundet sig, og da der synes